

AND-HYPO-CRITIC-FORAYS

an unquiry

ALEXANDER BRAUER

Keywords

De/coloniality, ontoepistemology, positionality, poetic inquiry, creative research methods

Summary

In this poetic text, a multiplicity of voices struggle to make sense of an unasked question, relating to knowledge production, creativity, and decoloniality. The text makes use of academic resources as well as (more or less) popular culture, and is a chaotic meditation on positions, epistemologies, and responsibilities.

Original article; received: 19/06/2023; accepted: 08/11/2024.

Corresponding author email: alexander.brauer@mau.se

Copyright: © 2025 The author(s). This is an Open Access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International License (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>), allowing third parties to copy and redistribute the material in any medium or format and to remix, transform, and build upon the material for any purpose, even commercially, provided the original work is properly cited and states its license.

Citation: *Tidskrift för genusvetenskap* 45 (1): 10–35

<http://dx.doi.org/10.55870/tgv.v45i1.14641>

I denna poetiska text utforskas en obesvarad fråga om kunskapsproduktion, kreativitet och dekolonialitet, genom att låta en mångfald av röster ta plats på sidorna. Texten använder sig av både akademiska resurser och populärkultur, och är en kaotisk meditation över positioner, epistemologier och ansvar.

AND-HYPO-CRITIC-FORAYS

an unquiry

ALEXANDER BRAUER

Introduktion till den poetiska texten

Jag skrev ”and-hypo-critic-forays” – en kaotisk, poetisk text – för att det var det enda sättet jag kunde skriva den på. Den började sitt liv under en kurs om dekolonial forskning. I det tidiga skedet av min doktorandresa inom språk- och litteraturdidaktik fann jag att jag saknade en litteracitet som krävdes för att på ett meningsfullt sätt avkoda kursens texter och teman. Att upptäcka att jag – trots allt jag läst och skrivit genom åren – på ett reellt plan inte *kunde* läsa och skriva, var att drabbas av ett slags svindel. Följaktligen framstod den första uppgiften, som var att med 1000 ord både sammanfatta och reflektera över tre till fyra texter, som en omöjlig sådan. Jag var också frustrerad över vad som framstod som en dissonans mellan uppmaningar i dessa texter och samtal att förhålla sig till och producera kunskap på alternativa sätt, och de ibland överväldigande traditionella och akademiska vis som dessa idéer ofta förmedlades på. Således kom jag fram till att det enda sättet för mig att fullfölja uppgiften var att inte riktigt göra det. Det som resulterade var en prototypisk version av den poetiska texten.

”and-hypo-critic-forays” är produkten av en poetisk undersökning (*poetic inquiry*, se till exempel Butler-Kisber 2020; Vincent 2022). Titeln bygger på den retoriska stilfiguren hypofyr, som på engelska kallas *hypophora*, *anthypophora* eller *antipophora* (Silva Rhetoricae u.å.). Denna utgörs av att en talare ställer en fråga som hen själv omedelbart besvarar. Som utgångspunkt tar ”and-hypo-critic-forays” en fråga som sedan har tagits bort, för att skapa möjlighet att vrida

och vända på ett antal sociopolitiska, ontoepistemologiska och forsknings-etiska frågor. Med hjälp av den frihet som en poetisk form kan erbjuda släpper jag i texten fram sådant som i andra fall skulle stängas ute från en akademisk text och som kan kallas icke-akademiskt, i ett försök att belysa vad som vanligtvis kallas akademiskt. Syftet med detta är att ifrågasätta själva dikotomin mellan akademiskt och icke-akademiskt som en potentiellt kolonial sådan. Därmed kretsar texten kring en annan central fråga utan att direkt vidröra den, nämligen frågan om huruvida en som akademiker bör försöka förändra det system som en oundvikligen befinner sig i – och i så fall, hur. Frågan är lika självklar som svårbesvarad. Går det att röra sig i en bransch, en kultur, en maskin, utan att formas av dess krav och förväntningar? Är det alltid önskvärt? Och var går gränserna mellan *delkolonial*, *icke-lakademisk*, *olvetenskaplig*?

Ytterligare en fråga berör språket: Bör forskare sträva efter att alltid göra sina idéer och rön tillgängliga för en bredare allmänhet, och kanske särskilt för de delar av allmänheten som de huvudsakligen berör? bell hooks (2014) förespråkar ett sådant synsätt i *Teaching to Transgress*: "any theory that cannot be shared in everyday conversation cannot be used to educate the public" (64). Tanken framstår som lika retoriskt effektiv som rimlig. Som statligt anställd tjänsteperson åligger det mig dessutom att i offentlig kommunikation använda klarspråk. Men idén om klarhet kan också ses som en försåtlig normativitet, något som Judith Butler belyser i ett förord till *Genustrubbel*:

I kraven på klarhet är det lätt att glömma bort konstgreppen bakom den skenbart "klara" bilden. [...] Vad är det som rör sig under "klarhetens" tecken, och vad skulle det kosta att inte kunna visa kritisk misstänksamhet när klarhetens ankomst aviseras? Vem hittar på reglerna för "klarhet", och vems syften tjänar de? Vad är det som utesluts när man insisterar på nödvändigheten av snäva normer för genomskinlighet i all kommunikation? Vad är det som fördunklas av "klarheten"? (Butler 2007: 32)

Kanske är allt vi kan göra att försöka vara medvetna om fördelarna med båda positionerna när möjligheten att välja dyker upp. Kanske måste det ena inte utesluta det andra. Jag drar samma slutsats vad gäller poetiskt kontra akademiskt språk: De fyller båda sina funktioner och medför egna begränsningar.

Textens inledande tillblivelse har redan beskrivits, men det kan vara värt att också beskriva hur en hel del har hunnit ske under mitt doktorand-blivande sedan det prototypiska utkastet. Exempelvis läste jag febrilt omkring hundra sidor av Deleuze och Guattari för en teorikurs. Jag upplevde att jag inte förstod någonting – men något hände med mig ändå. Jag skrev, skrev om och om-skrev lika febrilt och förvirrat under denna period. Resultatet blev att det finns tecken

på de- och reterritorialisering genom hela ”and-hypo-critic-forays”: ”Att skriva har ingenting att göra med att beteckna, utan med att mäta upp, att kartografera även kommande landskap” (Deleuze och Guattari 2015 [1980]: 19). Nu i efterhand skulle jag kanske våga säga att texten illustrerar ett slags skrivande-blivande, ett akademiker-blivande och en hopkoppling av de båda blivandena.

Redan från början hade texten den typ av utspridda, avbrutna och utsudade rader som utgör en stor del av texten, vilka jag tänker på som perifera viskningar, intern dialog och/eller tvångstankar. Senare fann jag ekon av dessa drag i den beskrivning av individers flerstämmighet som Deleuze och Guattari (2015 [1980]) inleder sina tusen plåtår med: ”Eftersom vi båda två var flera, var det fullt med folk redan där” (17). Det är omöjligt att skilja de egna tankarna, rösterna och känslorna från andras – och de egna är redan flera. Jag har således försökt lyfta fram de tillägg, motsägelser och absurditeter som i annat fall inte hade fått synas. Samtidigt finns det en kärna av något som skulle kunna kallas primär text, nämligen den text som är mer traditionellt formaterad och som nog först drar till sig uppmärksamheten.

I ungefär samma tidsrymd brottades jag med Bakhtins (1981 [1934]) bedyrande att poesi till sin natur måste vara monologisk – en meningslös kamp från min sida, då Bakhtin explicit syftar på en snäv poetisk tradition. Men funderingarna ledde till användandet av de ”kvasi-citat” som jag fullständigt felaktigt har approprierat från logiken, och som i min text betecknar transmulerade citat, i ett slags remixad ’fyndpoesi’ (*found poetry*, se till exempel Butler-Kisber 2020: 23–29). Dessa kvasi-citat börjar i en akademisk-redlighets-impuls men förvrider de ursprungliga orden för att skapa nya dialogiska möjligheter. Kanske går det att säga att kvasi-citaten blev ett sätt att sammanfläta intertexterna med intratexten, för att synliggöra hur de är ömsesidigt beroende. Därtill letade sig associationer till en mängd icke-akademiska texter in i mitt försök att undersöka vad som kan sägas vara akademiskt – film, tv, skönlitteratur och musik. Det är verk som nästan uteslutande kommer ur det globala nord (och generellt från USA och Storbritannien), vilket jag ser som en dimension av just de inskränkta perspektiv med vilka jag brottas genom texten. Men de fungerar också som dialog mellan det globala nord och syd, där nord i detta fall till stor del kommer fram genom mer eller mindre ’ful’ kultur (det vill säga populärkultur), gentemot de akademiska källor från det globala syd som jag interagerar med i texten. De flesta av dessa populärkulturella texter har fått en referens i litteraturlistan, men ibland är de gömda bakom akademiska analyser av verken. I de fallen är det för att dessa analyser tillför värdefulla perspektiv, men i samtliga fall började det för mig i de analyserade verken, och det är de som kvasi-citeras.

I likhet med kvasi-citaten har jag också infogat / *kommentarer* /, vars märkörer jag har lånat från programmering – ännu ett språk som jag inte behärskar. Dessa kommentarer kommer från två medskapare som för är mig helt okända, nämligen de anonyma sakkunniggranskare som har tagit sig tid och energi för att läsa och bearbeta denna text. Jag har valt att synliggöra några av deras kommentarer som ytterligare ett sätt att illustrera den förgivettagna och osynliggjorda flerstämmighet som ligger bakom så mycket akademisk text. Dessutom ger de i mina ögon texten en dimension som jag inte hade kunnat åstadkomma genom att korrigeras och släta över de eventuella brister som nu får komma fram.

Som doktorand i språk- och litteraturdidaktik sysslar jag med lärande, och jag vågar förutsätta att du som läser detta också gör det på ett eller annat sätt. Att lära är, som jag ser det, att ännu inte veta, att tänka ut, ta del av och ta reda på – och inte sällan att tills vidare våga lämna en del osagt. Men vi håller ofta de delar som har varit eller ännu är okända gömda, som om de på något sätt vore skamliga. Ibland kan det kännas som att vi egentligen sysslar med att *redan* veta – att jag, som i en stressmardröm, har missuppfattat det hela. Och just för att vi är i redan-vetande-branschen vore det otänkbart för någon att förklara detta faktum för mig. Den där svindeln tycker jag är värd att bejaka snarare än att gömma undan. Sårbarhet är något som har belysts som potentiellt möjliggörande i dekolonial och feministisk forskning (se exempelvis Bränström Öhman 2008; Bhattacharya 2016; Henriksen med flera 2022), generellt som ett sätt att skapa utrymme för minoritiserade röster. Som en individ som i de flesta intersektioner hamnar på den så kallade majoritetens sida, hoppas jag att denna text inte ses som ett inkräktande, utan som ett försök att ta avstånd från en norm som enbart framhäver ett skenbart redan-vetande och -bemästrande (se även Singh 2017). Det är alltså i andan av att oveta – ett nödvändigt och värdefullt led i lärandet – som jag framställer denna text. Den brottas med en igångsättande fråga som sedan har dragit sig tillbaka och blivit o-ställd, och den ger ingen slutsats. På samma sätt beskriver jag i denna introduktion en del av omständigheterna bakom textens tillblivande, men jag vill motstå frestelsen att själv analysera, teoretisera eller 'didaktisera' för mycket. I mina ögon vore det att beröva texten sin mening i förväg. Vad jag försöker säga har jag försökt att säga genom den poetiska texten.

Avslutningsvis vill jag bemöta det faktum att texten är påfallande ogenomskinlig på flera sätt, trots att den började som en reaktion på en upplevd otydlighet. Det är en ironi som inte går mig förbi. Min avsikt har dock inte varit att utestänga läsare, utan att bjuda in till reflektion och tänkande med och mot texten. Den är alltså inte i första hand avsedd att förmedla information; den är ett försök att representera en novis lärandeprocess och med-blivande genom

en flerstämmig monolog. Den är en inbjudan till att *bli med problemet* – både i betydelsen att stanna kvar (se Haraway 2016) och som ett deleuzoguattarianskt (till)blivande (se exempelvis Deleuze och Guattari 2015 [1980]). Den är ett försök att utforska om det finns en tid och en plats för att vara stringent och en för att vara utsvävande; om det finns en tid och en plats för att vara vetenskaplig och en för att vara vetefanskaplig – och om platsen och tiden ibland kan vara både här och nu.

and-hypo-critic-forays: an unquiry

[Dear XML or other digital reader (be you human and/or machine), welcome to this space of linearity. Before entering the text proper, a special message. This text is part of a special issue on pluralities, and as such, it plays with a multiplicity of voices. These are marked through more or less visible text, interjections, special characters, and the like – rendering the text patently inaccessible to some, and less than accessible to all. Therefore, this version is all the more necessary – and challenging. The interjections remain (although now they are fixed in time) and so do special characters whenever possible (although they may be inaudible), but where there were once multiple voices, there is now one, and while some utterances are meant to be near inaudible, they are all rendered equally loud. Feel free to imagine as many voices as you want, and to ignore any silliness as if it were not there. Now, back to our (ir-)regularly scheduled programming.]

and
the question
once removed
remains

in jeopardy

.and

now
i am lost

/*

what is presented is not the result of the potential inquiry that would follow on any
such question, but rather the depths in which questions thrive.

*/

·and

is it geography

the maps of my childhood
said otherwise

north america ≠ south america?

northwest passage
arctic aporia

「i mean it like it is like it sounds」

jerusalem
could be

AL AR GA MD MI NC OH RI TN UT VT IL
sometimes

what does it mean to resent
a question?

sydney
almost
always

and

is it culture

what, culture?
what culture?

john wayne?

nature?

and

religion? what?

what religion

forgive me father
for we have sinned

take claim to neither
but take offense
when uttered by the other

and

what about philosophy

what about what about what about what about what about what about what about what
philosuffice it to say philosuffocating
there is more on heaven and earth
than are less
or not

and
is it *race*
yes, it is^m
is^m't it

a race and ism to where
you know, no?
no? where

dare i mention
and

SOCIAL CONSTRUCTIONS

sorry ian hacking
haven't read you

and

is it “**the first**
is it the **world**”
wanting the word
the last and the first

┐ let’s talk about power beauty mothers cameras machines
children boys femurs toys horses goddesses power seasons ┘

read the word
read the world

read the room

read my womb

and

is it colonialism? what
oh that
that is imperative

territorism?

what is west
of the
west

what is this tongue
in my mouth
~~what are these~~ signs
in my fingers
~~what are~~ these voices
in my minds

//[etc.]//

/*

What is notable here is the structuredness of the lines, how
they hand over grammatically to the next line. The potential
for poetic unexpectedness seems missed here.

*/

॥ तत्त्व मीमांसा
तत् त्वम् असस ॥

i wish i knew how to ask
what it means
to be what we are

॥ we are like the dreamer who dreams and then lives inside the dream ॥
why can't i find who dreamed it

you might spell it out for me

॥ tattv mimansa
tat tvam asi ॥

do you mean it
like it is
or like it sounds

if

तत्त्वम् ≡ tattvam ≡ thatness ≡ thisness ≡ haecceity ≡ quiddity ≡ väsen
and what any of this-that means

and

capitalism

förvärv

「come in here cigar boy」

this relentlessly ineffective productivity machine

this ruthlessly unproductive effectivity machine

it regulates itself

「we could be made into a monster

say it with me

if we all pull together as a team」

it regulates itself

it regulates itself

can i get a witness

Signature _____ Initials. _____

can i get an amen

「please sir can i have some more」

fördärv

steam

we store convenience

fire

in convenient stores

electricity

it never stops

splitting atoms

getting in our way

splitting hairs?

「i mean it like it is like it sounds」

there is never a lack

of lack

*if you cannot afford an attorney**one will be disappointed in you*

save the amazon

save seventy nine

point seven percent

on amazon

if this is a pun it is unintended

~~the oil runs thick in our veins~~~~we drink water bottled in it~~

we drink water bottled in oil

it runs thick in our veins

「please sir can i have some more」

/*

This would retain the image but put rhythmical weight
on oil and veins.

*/

get yourself

brand

new

leather

buckets

for your future

full price

red corvette

i call shotgun

「please sir can i have some more」

save yourself

enter code

butcherdave797

det var t.om. att vänta

and

what of water

this sea so deep
this rowboat of mine
so shallow

...-...-...

...-...-...

...-...-...

did you bring a life vest?

no sir.

did you bring a bailer?

no sir.

did you bring any flares?

no sir.

did you bring any food?

no sir.

anything to drink?

not a drop sir.

you did bring oars?

no sir.

did you bring anything?

not a thing sir.

and where are you going?

don't know sir.

--.. ..-.-. / --. / .- / --.. --..-.-. --..-.-.

.-.-. / --..-.-. ..-.-. --..-.-. ..-.-. ..-.-. / --..-.-. --..-.-.

..-.-. ..-.-. . / ..-.-. / --..-.-. / .- / --..-.-. ..-.-. --..-.-.

「ayudame
are you the man
ayudame」

SOS

and
 is my presence
 is it is becoming
 unbecoming

THE PATRIARCHY.

there is no question?
 imposition in position
 who made these lines for us to sign on
 aligned alleged alienated
 read between
 these boxes to tick
 think in
 who made these capital^{ist} letters commence
 each commensurate capital sentence
 who made; these periods; of silence; between us
 「well now i'm not gonna talk about judith
 in fact, we're not gonna talk about judith at all
 we're gonna keep her out of it」
 who engendered exclamations ugly
 and told us never to begin with and
 who told us not to mix
 metaphors semaphores semicolons anaphors allophones spermophora
 who told us only to desire
 what we lack
 「someone man ufactured me
 for some reason」
 and made it impossible to end
 with
 and;
 「judith is positive about this」
 who made us think
 boulders are for pushing
 mountains are for boulders
 who made us
 think
 gathering moss is bad
 「one must imagine
 the boulder happy
 to have a friend」
 must one imagine oneself
 sisyphus?
 the boulder?
 who made god in his image
 and the devil do his deeds

「gonna take the sins of my father
 and bury them deep within」

「around the dinner table conversation is lively」

「what's for tea mum darling darling daughter」

and

this page unintentionally left and

&

;

it *is* it violence

sil^{break}_{the}ence

it has the fury
of its own
momentum

controlling
measuring
everything against something
it can never become

raze forests slaughter beasts
death making living room
plant fields of dark and pale horses
animal arborescence

it is saying
assimilation is the only solution
but the final one came first

i know so little
of violence

commodified
nullified
replaced

it makes me
feel
guilty somehow
i wish you could know
less

gonna take them even farther
forgive me for i can do more^{harm}

i'm proud of you son.
i know sir.

/*

The last two lines take away some of the awe inherent in the previous lines, by providing an answer of some sort to what is, in fact, mysterious. That is, the questions, and repetition of "no sir" creates a space of something both unknown, and at the same time precise. This is worth working more consistently into the poem – and looking out for those moments when that impulse is hindered.

*/

and

“i’m a “one-trick p^hony”

“let me make one thing perfectly clear”

i really think i am trying to be sincere

is it epistemology

my ignorance knows no bounds

a move to innocence? who knows

moving ignorance to light

enlightenment?

can we or can we not change

what we can

know by using

what we know?

and now

this is not

science

how would i know?

and now

this is/n’t

break all preconceptions

an experimentation

excrementation

of science

of knowledge

of discovery

RQ2: how far up

my own assistencialism

can i crawl

before seeing the light?

feliz ano nuevo, burrito

am i doing something wrong

am i being *unprofesional*??

did that hurt your sensibilities

it did mine

what am i doing here

why

reading and writing and talking and talking and writing and reading

harvard mla oxford apa ten thousand words peer review scimago episteme validity

discourse keywords keynotes ontology hegemony hedging qualifying caveats times

new roman 12pt applied linguistics linguistic appliances abstract labor asterisk

**at-risk artistic arthritic fists capitalism postpositivism post-postcolonialism anti-*

intellectualism antechamberism marxism stretchy sticky slippery -ism-jism schisms

“i shot the serif

but i didn’t shoot no didone”

and *who
(*to whom!* bless you)
are we speaking
to? who listens?

and?

am i making any sense
am i making a single cent ^{hope not}
i must confess
i am enjoying
my self
forgive me

not the [REDACTED] [REDACTED]?

equatorial?

it mightn't not ben't.

Subjects and Sites

the important part is that we are talking about Us before Them

Who is [REDACTED]? Who are the *Is, wes, theys* [REDACTED] in its myriad of instantiations? The question answers itself:

The “who” place (or places) from which to speak is not a singular and cannot be.

A focus on plurality and polyvalence may constitute an appropriate riposte to one cogent critique, namely, the accusation that it is merely a new master narrative that homogenizes

On the contrary, its subjective-actantial multiplicity is a function of its discursive excess, which, in turn, is an index of its geopolitical polyvalence. The “Global South” does not give

([REDACTED]-Pavlov, 2018, p. 7)

and

is it a metaphor

YESNO.

is it concrete, tangible, *real*

NOYES.

「you gotta be crazy
you gotta have a real need」

「ll: your real name is your fake name is :ll
good enough for me」

i am becoming
nearsighted
near-sighted
near sighted

i shall be coming ^{sighed}
farsighted ^{'round the mountain}
far-sighted
far from sighted from afar

「and when
you become-dog
don't ask if the dog
you are playing with
is a dream
or a reality

if it is
“your goddam
mother”
or something
else
entirely」

[det lös på kontoret i natt]

ll:∞ and

is it *me*

of course

not

∞ :ll

「*it's not about the bunny*

is it about the bunny?

eurocentrism

egocentrism

i am both

/*This is a beautiful submission.*/

my egocentricity knows no bounds

are these all just platitudes

cliches i am putting out

why does that worry me me me me me me me me me me me me me me me me me

all attempts at self-absolution

pulled from under my feet

what is left *what is right*

have i nothing
but ⁱⁿappropriation

and

silence is complacency

complicit

speaking up is space taken up

over-simplifying

essentializing

taking words from someone else's

mouth perverting

「no hay banda」

i am become science

silence

destroyer of words

a collective suicide of the

the most moral option?

please don't take me seriously

please don't take it for a joke it is

another move to innocence

masked as victimhood

offerkosta

/*This is very timely and important*/

/*

At times the poem seems to operate on very specific sources (as indicated in the introduction), and working with these constraints, the poem is charged with a sense of something at stake regarding coloniality. Other times, the source comes across the entirety of structured (perhaps Western) knowledge. When that happens, less seems at stake, which affects the poem negatively.

*/

forgive me father

yes i know you have to work

yes i'll wait till morning

forgive my father

and
am i looking to excuse
my unqualified existence

fundamental unchange
bad coffee bad machines
chemical planned obsolescence
marvel after marvel after marvel
to disregard

that would be
preferable

i won't apologi'm sorry

am i making myself
☐ understood
☐ understanding
☐ under-stood
☐ stood under

is apologizing asking for unqualified absolution?

*forgive me mother
for i got lost
just can't make sense of this map
didn't know there was an ocean here
please come pick me up*

/*

Not being analysis, nor theory, what does it perform as
poetry? What is the text's claim to operation?

*/

$$\vee \oplus \wedge$$

and is it all of the above?

or is it none?

or *and* none?

or and none

and more?

and?

probably

maybe?

i'm kept awake by what
i might have failed to say
serves me right

wait and

what was the question?

the and

a selection of

works^{not} cited

- Bagga-Gupta, Sangeeta (2022) Contemporary issues of languaging, participation and ways-of-being. *Bandung* 9(1-2): 1-21. <https://doi.org/10.1163/21983534-09010001>
- Bagga-Gupta, Sangeeta och Carneiro, Alan Silvio Ribeiro (2021) Nodal frontlines and multisidedness. Contemporary multilingualism scholarship and beyond. *International Journal of Multilingualism* 18(2): 320-335. <https://doi.org/10.1080/14790718.2021.1876700>
- Bakhtin, Mikhail M. (1981 [1934]) Discourse in the novel. Holquist, Michael (red) *The dialogic imagination: four essays*. Austin, TX: University of Texas Press.
- Bhattacharya, Kakali (2016) The vulnerable academic: personal narratives and strategic de/colonizing of academic structures. *Qualitative Inquiry* 22(5): 309-321. <https://doi.org/10.1177/1077800415615619>
- Bhattacharya, Kakali (2020) Nonsense, play, and liminality: putting postintentionality in dialogue with de/colonizing ontoepistemologies. *Qualitative Inquiry*, 26(5): 522-526. <https://doi.org/10.1177/1077800418819624>
- Butler, Judith (2007) *Genustrubbel: feminism och identitetens subversion*. Göteborg: Daidalos.
- Butler-Kisber, Lynn (2020) Poetic inquiry. Fitzpatrick, Esther och Fitzpatrick, Katie (red) *Poetry, method and education research: doing critical, decolonising and political inquiry*: 21-40. London: Routledge. <https://doi.org/10.4324/9780429202117>
- Chakrabarty, Dipesh (2009) *Provincializing Europe: postcolonial thought and historical difference*. Princeton, NJ: Princeton University Press.
- Deleuze, Gilles och Guattari, Félix (2015 [1980]) *Tusen platåer: kapitalism och schizofreni*. Hågersten: Tankekraft.
- Godspeed You! Black Emperor (1998) The dead flag blues. *F# A# 8[∞]*. [Musik] Chicago: Kranky.
- Hacking, Ian (1999) *The social construction of what?* Cambridge: Harvard University Press.
- Haraway, Donna J. (2016) *Staying with the trouble: making kin in the Chthulucene*. Durham; London: Duke University Press.
- Henriksen, Line, Kjær Meldgaard, Katrine, Blønd, Marie, Cohn, Marisa, Cakici, Baki, Douglas-Jones, Rachel, Ferreira, Pedro, Feshak, Viktoriya, Gahoonia, Simy Kaur och Sandbukt, Sunniva (2022) Writing bodies and bodies of text: thinking vulnerability through monsters. *Gender, Work & Organization* 29(2): 561-574. <https://doi.org/10.1111/gwao.12782>
- hooks, bell (2014) *Teaching to transgress: education as the practice of freedom*. New York, NY: Routledge. <https://doi.org/10.4324/9780203700280>
- Iron and Wine (2011) Your fake name is good enough for me. *Kiss each other clean* [Musik]. London: 4AD.
- Jackson-Barrett, Elizabeth M. och Lee-Hammon, Libby (2019) From Pink Floyd to Pink Hill: transforming education from the bricks in the wall to the connections of country in remote Aboriginal education. *Australian Journal of Teacher Education* 44(10): 35-51. <https://eric.ed.gov/?id=EJ1238147>
- Joseph, Robert Gordon (2022) Lincoln the woodsman: Native Americans and obscene patriachs in Frost and Lynch's Twin Peaks. *Quarterly Review of Film and Video* 41(3): 1-29. <https://doi.org/10.1080/10509208.2022.2124096>
- Kosmina, Brydie (2021) "It's not a natural thing": situating *Twin Peaks: The Return* within the anthropocene. *The Journal of Popular Culture* 54(5): 966-986. <https://doi.org/10.1111/jpcu.13058>
- Lazarus, Neil (2004) The fetish of "the West" in postcolonial theory. Bartolovich,

- Crystal och Lazarus, Neil (red) *Marxism, modernity, and postcolonial studies*: 43–64. Cambridge: Cambridge University Press. <https://doi.org/10.1017/CBO9780511483158>
- Malilang, Chrysogonus Siddha (2017) *Encounters: never random*. Macao; Bulahdelah: Association of Stories in Macau; Cerberus Press.
- Myra Davies och Gudrun Gut (1993) *Power. Miasma*. [Musik] Berlin: Moabit Musik.
- Pennycook, Alastair och Makoni, Sifree (2020) *Decolonizing language in education. Innovations and challenges in applied linguistics from the Global South*. New York, NY: Routledge. <https://doi.org/10.4324/9780429489396>
- Philip, M. NourbeSe. (2011). *Zong!* Middletown, CT: Wesleyan University Press.
- Rust, Stephen A. (2014) Comfortably numb: material ecocriticism and the postmodern horror film. *Interdisciplinary Studies in Literature and Environment* 21(3): 550–561. <https://doi.org/10.1093/isle/isu083>
- Silva Rhetoricae (u.å.) *Anthypophora. Silva Rhetoricae*. Provo, UT: Brigham Young University. <http://rhetoric.byu.edu/Figures/A/anthypophora.htm> [28 december 2023]
- Singh, Juliette (2017) *Unthinking mastery: dehumanism and decolonial entanglements*. Durham; London: Duke University Press. <https://doi.org/20.500.12657/30252>
- Tedde, Adriano (2021) 'We're just the gravel on the road.' The dissenting music of Tom Waits. *Comparative American Studies An International Journal* 18(3): 322–336. <https://doi.org/10.1080/14775700.2021.1976012>
- Tuck, Eve och Yang, K. Wayne. (2012). Decolonization is not a metaphor. *Decolonization: Indigeneity, Education & Society* 1(1): 1–40. <https://jps.library.utoronto.ca/index.php/des/article/view/18630>
- van Amsterdam, Noortje; van Eck, Dide; Meldgaard Kjær, Katrine; Leclair, Margot; Theunissen, Anne; Tremblay, Maryse; Thomson, Alistair; Lafaie, Ana Paula; Brown, Anna; Quental, Camilla; De Coster, Marjan och Pullen, Alison (2023) Feeling clumsy and curious. A collective reflection on experimenting with poetry as an unconventional method. *Gender, Work & Organization* 30(4): 1429–1449. <https://doi.org/10.1111/gwao.12964>
- Vincent, Adam. (2022). *Poetic inquiry: unearthing the rhizomatic array between art and research*. Wilmington, DE: Vernon Press.
- West-Pavlov, Russell. (2018). Toward the Global South: concept or chimera, paradigm or panacea? West-Pavlov, Russell (red) *The Global South and literature*: 1–17. Cambridge: Cambridge University Press. <https://doi.org/10.1017/9781108231930>

.and;

are you still here?

.and;?

Nyckelord

De/kolonialitet, ontoepistemologi, positionalitet, poetiskt utforskande, kreativa forskningsmetoder

Alexander Brauer

Institutionen för kultur, språk och medier

Malmö universitet

E-post: alexander.brauer@mau.se